

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ: 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1950

Στην διάσκεψη του Κάιρου το φθινόπωρο του 1943, συμφωνήθηκε μεταξύ του αμερικανού προέδρου Ρούσβελτ, του Βρετανού πρωθυπουργού Τσώρτσιλ και του Στρατάρχη Τσαγκ Κάι Σεκ η Κορέα να μείνει ανεξάρτητη απαλλαγμένη από την ιαπωνική κατοχή. Η απόφαση αυτή έγινε αποδεκτή και από την Σοβιετική Ένωση το 1945 στο Ποτσδάμ, όταν κήρυξε και αυτή τον πόλεμο κατά της Ιαπωνίας. Έτσι αποφασίστηκε τα Σοβιετικά στρατεύματα να αφοπλίσουν την Βόρεια Κορέα και την Νότια τα αντίστοιχα αμερικανικά. Σημειώνεται ότι κατά τον ρωσοιαπωνικό 1904-1905 η Ρωσία διεκδίκησε την χερσόνησο της Κορέας ανεπιτυχώς και η κυριαρχία περιήλθε στην Ιαπωνία από το 1910. Μετά την λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και την ήττα της Ιαπωνίας η κορεατική χερσόνησος χωρίζεται σε δύο ζώνες και ο 38^{ος} παράλληλος αποτελεί και το σύνορο των δύο ζωνών. Ήταν 15 Αυγούστου 1945. Ο ψυχρός πόλεμος οδηγεί τις δύο ζώνες σε δύο ανεξάρτητα κράτη, την Βόρειο Κορέα να ανήκει στο κουμμουνιστικό ανατολικό στρατόπεδο της ΕΣΣΔ και την Κίνα και την Νότιο Κορέα να ανήκει στην δύση, υπό την προστασία των ΗΠΑ. Στις 25 Ιουνίου 1950 η Βόρειο Κορέα υπό την ηγεσία του Κιμ Ιλ Σονγκ, παππού του σημερινού ηγέτη, Κιμ Γιονγκ Ουν, εισβάλλει στην Νότιο Κορέα. Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, (ΣΑΗΕ), με την απόφαση 82 απαίτησε από τη Βόρειο Κορέα να τερματίσει αμέσως την εισβολή. Η Βόρειο Κορέα δεν συμμορφώθηκε με την απόφαση, συνέχισε την εισβολή αναγκάζοντας το ΣΑΗΕ στις 27 Ιουνίου 1950 να εκδώσει την απόφαση 83. Η απόφαση 83 τόνιζε ότι η Βόρειο Κορέα παραβιάζει την ειρήνη και απαιτούνται επείγοντα στρατιωτικά μέτρα για την αποκατάσταση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, κάνοντας ταυτόχρονα σύσταση στα κράτη μέλη να παράσχουν στρατιωτική βοήθεια στη Δημοκρατία της Νότιας Κορέας. Αυτά τα λίγα για να θυμηθούμε την ιστορία έναρξης του εμφύλιου πολέμου στην Κορέα.

Πολλοί τον ονομάζουν **«ξεχασμένο πόλεμο – "Forgotten War"»**, επειδή διεξήχθη λίγα χρόνια μετά τον Β΄ΠΠ και πριν τον πόλεμο του Βιετνάμ και χάθηκε ανάμεσά τους. Η πολεμική σύρραξη κράτησε τρία χρόνια, από 25 Ιουνίου 1950 έως 27 Ιουλίου 1953. Δεν είχε κανένα αποτέλεσμα για τις εμπλεκόμενες πλευρές, έληξε με την συνθήκη κατάπαυσης των εχθροπραξιών και οι δύο αντίπαλοι επανήλθαν στα πρότερα και σημερινά σύνορα, τον περίφημο 38^ο παράλληλο. Δημοσιογραφικά χαρακτηρίστηκε ως **«ένας πόλεμος στο πιο ακατάλληλο μέρος, την πιο ακατάλληλη στιγμή, με τον πιο ακατάλληλο αντίπαλο»**.

Η συμμετοχή της Ελλάδος σε έναν εμφύλιο πόλεμο την εποχή που η ίδια μόλις βγαίνει από τον δικό της εμφύλιο, στην άγνωστη κορεατική χερσόνησο, παραμένει ένα ερώτημα. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν ο ΟΗΕ και οι πολιτικές ηγεσίες των χωρών που με την συμμετοχή τους προστάτευαν τις «αρχές» που αναδύθηκαν μετά τον Β΄ΠΠ. Οι απώλειες είναι γνωστές, 186 νεκροί και 650 περίπου τραυματίες. Αναλυτές υποστηρίζουν ότι με την συμμετοχή μας εξασφαλίστηκε η ένταξή μας στο ΝΑΤΟ, γεγονός που συνέβη κατά την διάρκεια του πολέμου. Δεν γνωρίζουμε εάν τελικά αυτό ήταν το κέρδος. Εκείνο όμως που είναι σίγουρο είναι ότι η ρήση του Τσόρτσιλ **«οι ήρωες πολεμούν σαν τους Έλληνες»**, στην νοτιοκορεατική εκδοχή της δόθηκε από τον νοτιοκορεάτη πρόεδρο Syng Man Rhe, ο οποίος απευθυνόμενος στο διοικητή του ελληνικού τάγματος τόνισε: **«Εσείς οι Έλληνες, κι όταν είστε αντίκρου με τον θάνατο, σκέπτεστε και ζείτε τις μεγάλες και αιώνιες ανθρώπινες αρετές. Για τον λόγο αυτό και στην μακραίωνη εθνική σας ζωή, τόσο λίγοι εσείς υπερνικάτε κάθε επιδρομέα»**. Κέρδος σίγουρα αποτελεί η απόκτηση ενός φίλου κράτους που ξέρει και τιμά τους συμμάχους του.

Ήταν 16 Νοεμβρίου του 1950 που το τάγμα τους, 1000 περίπου ανδρών, αναχωρούσε από το Πειραιά για την Νότιο Κορέα με το αμερικανικό οπλιταγωγό «Τζενεραλ Χαν» για να γράψει την δική του λαμπρή ιστορία.

«Έφυγα από την Ελλάδα σχεδόν αμέσως μετά την λήξη του εμφυλίου πολέμου, πήγα πολέμησα στην Κορέα, επέστρεψα ζωντανός και παραιτήθηκα από τον Ελληνικό Στρατό, δεν ήθελα καριέρα». Γιατί κύριε Συνταγματάρχα τον ρώτησα. «Μετά την αποφοίτησή μου από την

Σχολή στην Κέρκυρα πολέμησα στον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο και στον εμφύλιο. Είχα μεγάλη εμπειρία στον πόλεμο και επιλέχθηκα για την Κορέα, πολεμούσα συνέχεια, δεν ξεκουράστηκα, όλες μου οι στολές μύριζαν ανθρώπινο αίμα». Είναι ένας από τους βετεράνους της Κορέας, ένας υπέροχος άνθρωπος και ασχολείται με την λαογραφία.

Έχοντας αναμνήσεις από το καλοκαίρι του 2003, στα πλαίσια του εορτασμού των 50 ετών από την υπογραφή της συνθήκης τερματισμού του πολέμου, συνόδευα στην Σεούλ, τους Έλληνες Βετεράνους που προσκλήθηκαν με τον πρόεδρό τους τον Στρατηγό Δράκο. Κατά την περιοδεία μας συζητούσαν για τοποθεσίες όπου έλαβαν χώρα σκληρές μάχες που συμμετείχαν και οι ίδιοι, σαν να μιλούσαν για γνωστές ελληνικές τοποθεσίες, για το χωριό τους. Για το ύψωμα 381, 326, το ύψωμα Σκοτς, το ύψωμα Νόρι, για αεροδρόμια που ήταν χωράφια αλλά και για το ύψωμα Outpost Harry, ή **"Outpost Haros"**, όπως το ονόμασαν οι 100 Έλληνες, που το υπερασπίστηκαν μαζί με 400 Αμερικανούς, από τις επιθέσεις 10.000 κινέζων, για μια εβδομάδα. Σε όλα τα υψώματα νεκροί Έλληνες. Τότε αντιλήφθηκα τι είχαν καταφέρει.

Με την Ε895/9-11-50 διαταγή, με αρχηγό αποστολής τον επισημηναγό Ιωάννη Χατζάκη, ήταν 11 Νοεμβρίου 1950, πρωί 08:30, όταν τα επτά C-47 Ντακότα, που αποτελούσαν το περίφημο 13ο Σμήνος Μεταφορών (13th HELLENIC FLIGHT) με 67 άνδρες, απογειώθηκαν από το αεροδρόμιο της Ελευσίνας και μετά από 10 ανεφοδιασμούς, στην Λευκωσία, στο Νταχράν, στο Καραάτσι, στο Νέο Δελχί, στο Αλλαχαμπάντ, στην Καλκούτα, στην Μπανγκόκ, στη Σαϊγκόν, στη Μανίλα, στην Οκινάουα προσγειώθηκαν στην Ιταζούκα της Ιαπωνίας. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η Ελληνική Αεροπορία για πρώτη φορά στην ιστορία της εκτελούσε τόσο μεγάλο ταξίδι με ενδιάμεσους σταθμούς. Ταξίδι πολυήμερο, περιπετειώδες με άσχημες καιρικές συνθήκες πάνω από αφιλόξενες περιοχές, προσγειώσεις σε άγνωστα αεροδρόμια, πολλά χωρίς ραδιοβοηθήματα, με έλλειψη εμπειρίας στις διαδικασίες και τους κανονισμούς της πτήσης δι'οργάνων, με δυσκολίες στις επικοινωνίες και ορολογίες στην αγγλική γλώσσα, ήταν τα χαρακτηριστικά της ένδοξης εκείνης ναυτιλίας.

Τα πληρώματα, οι αξιωματικοί και οι υπαξιωματικοί της αποστολής του 13ου Σμήνου ήταν όλα ξεχωριστά σε εμπειρία, βετεράνοι του μετώπου της Μέσης Ανατολής κατά την περίοδο του Β΄ΠΠ και του πρόσφατου ελληνικού εμφυλίου. Οι τεχνικοί που τους συνόδευαν οι καλύτεροι. Εκτέλεσαν συνολικά 2.916 πολεμικές αποστολές μέχρι 26 Μαρτίου 1955.

«Τους Έλληνες πιλότους τους αφήσαμε δύο ημέρες να ξεκουραστούν. Προσγειώθηκαν Παρασκευή, τους υποδεχθήκαμε και τους είπαμε αύριο και την Κυριακή στην ενημέρωση θα τα πούμε. Την Δευτέρα απογειώθηκαν για το προγεφύρωμα Υονρο και έλαβαν μέρος σε αποστολή emergency evacuation, (εκκένωση πεδίου μάχης), στο **Hagaru-ri**. Μαζί με τα μεταφορικά αεροσκάφη των ΗΠΑ απεγκλώβισαν 10.000 Αμερικανούς στρατιώτες, από τους οποίους 4.700 τραυματίες και πολλούς νεκρούς. Είναι αλήθεια ότι αναρωτήθηκαν όταν τους αγκαλιάσαμε πριν την πρώτη απογείωση. Τους εξηγήσαμε όταν επέστρεψαν ότι, σας αγκαλιάσαμε για το τελευταίο αντίο, δεν περιμέναμε να επιστρέψετε από την αποστολή σας. Τόσο μεγάλος ήταν ο δείκτης επικινδυνότητας των αποστολών στο **Hagaru-ri**. Οι διάδρομοι προσγείωσης ήταν πρόχειροι, παγωμένοι, πολικό ψύχος. Και αυτοί επέστρεψαν και απογειώθηκαν πολλές φορές και έγραψαν μεγάλη αεροπορική ιστορία για την Ελληνική Πολεμική Αεροπορία». Αυτά ήταν τα λόγια που μου είπε βετεράνος Αμερικανός πιλότος που συνόδευε με το μαχητικό του τα Ελληνικά C-47 μεταφορικά αεροσκάφη στις αποστολές τους, και γέμισα από υπερηφάνεια.

Το μνημείο προς τιμή των Ελλήνων πεσόντων στην «κοιλιάδα των ηρώων» έξω από την Σεούλ που πρόσφατα μεταφέρθηκε στο Yeosu Yeongwol Park της Σεούλ, τα λέει όλα. Το στρατιωτικό μουσείο της Σεούλ, με την δεσπόζουσα θέση της Ελλάδος, το επιβεβαιώνει. Το **«ανδρός επιφανούς πάσα γη τάφος»** στην είσοδο όλων των στρατιωτικών νεκροταφείων θα μείνει για πάντα χαραγμένο στην ιστορία της Νότιας Κορέας. Επομένως δεν είναι **"forgotten war"**

για όλους. Το υπουργείο των Βετεράνων της Ν. Κορέας θα υφίσταται μέχρι να αποβιώσει και ο τελευταίος βετεράνος, σύμμαχος ή Κορεάτης, που συμμετείχε στον πόλεμο.

Τελικά την 1 Δεκεμβρίου 1950, μετά από 57 ώρες και 45 λεπτά πτήσης, τα επτά C-47 προσγειώθηκαν στην Itazouke της Ιαπωνίας. Μετά από τρεις ημέρες προσγειώθηκαν στο καταληφθέν από τους Αμερικανούς αεροδρόμιο της Βόρειας Κορέας Υονγκο για να λάβουν μέρος στην πρώτη τους επιχειρησιακή αποστολή στο **Hagaru-ri**. **Ήταν 4 Δεκεμβρίου 1950, Σαν Σήμερα.**

Κωνσταντίνος Τζαβέλλας

Αντιπτέραρχος (Ι) ε.α

Πρόεδρος ΕΑΑΑ

Υ.Γ. (1) **Το άρθρο αυτό θα ανανεώνεται κάθε χρονιά με νέα στοιχεία και εξιστορήσεις, την ίδια ημερομηνία και θα δημοσιεύεται προς τιμή των Βετεράνων της Κορέας.**

(2) Η μετεγκατάσταση του μνημείου που στήθηκε προς τιμή των ελλήνων πεσόντων στο Υεοζυ (κοιλιάδα ηρώων) έγινε τελικά πρόσφατα στο Υεοζυ Υεονγκωλ Park της Σεούλ παρουσία του έλληνα ΥΦΕΘΑ κ. Χαρδαλιά. Η απουσία από την αποστολή των βετεράνων της Κορέας, αποτελεί λάθος στην επιλογή προσώπων της ελληνικής αποστολής. Είναι άδικο για τους Έλληνες Βετεράνους που βρίσκονται στην δύση της ζωής τους, αυτός ο πόλεμος να γίνει «**Forgotten War**» στην κυριολεξία.

(3) Χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία από τα ιστορικά αρχεία του ΣΞ και τα «Ελληνικά Φτερά στον Πόλεμο της Κορέας».